

Bükk

Végre eljött ez a perc is...

A hosszú nyári szünet után indulunk Bükkbe! Ez a hely mindig kedves nekem, bár csak kevésszer voltam itt. De most külön csemegék lesznek: Fekete, Balekina ráadásul a be-és kiszereles műveletét a kopaszok fogják megvalósítani pusztán gyakorlásból.

Az indulásnál Ryanék Fordja tökéletesen megtelik, hisz az öt ember (Drogos, Csibe, Ryan, Zé, Frenk) cuccán és személyén kívül még a köteleket is ide kell begyűjteni.

Jön még Vali és Pityke is, értelemszerűen saját gépjárművel.

Miskolcon összehalálkozunk velük és a kulcsért, valamint Létrasra már együtt érkezünk.

A házban csak mi vagyunk, az előkerült lámpák fényárba borítják a szobát, miközben lelazítjuk a hosszú úttól megfeszült izmainkat és idegrendszerünket. Ezalatt megkezdődik a pókvadászat, a hűvös idő beköszöntével ugyanis irdatlan nagy pókok költöztek be. Némelyiket sikerül kitessékelní, egynéhány ellen fizikai kényszerítı eszközöket alkalmazunk, de a többség bent

maradhat, ezeket nem vesszük észre, valahol megbújva arra várnak, hogy elaludjunk...

A reggel békésen jön el, reggeli után irány a Szikla, valamint a barlangkulcsok átvétele. A hétvége hülyevicc sorozata már itt elkezdődik, mondván nincs kulcs. Persze ezen átlátunk, ugyanis a két mókás kulcshordozó (Ryan, Pityke) állításai nem fedik egymást.

A szokásos sziklai lassú vegetálás után nagy nehezen elindulunk a Feketéhez.

A barlangnál lassú készülődés, a beszereléshez Dóri készül fel, az én feladatom csak a végén jön el.

Addig Zé próbálja kinyitni a barlangot, ebben segítségére van Pityke és Ryan is. Végül a két fiú átveszi a kezdeményezést, de így se mennek sokra, hosszú próbálkozás után feladják. Berozsdált a lakat. De miért, hogyan? Hát ez egy VÍZNYELŐ!!

Akkor hova menjünk? A csapat szája elkenődik, ez volt a legjobban várt barlang. Dóri mosolyog kínjában, mire Pityke rögtön letámadja. És se bírok magammal, erre Ryan odadobja a kulcsot: Próbáld meg!

Hát jóvan. Szomorúan mászom le, keresem a lakatot, előbb megvan, aztán nincs, aztán azt se tudom mi van. Még szomorúbban kullogok ki, mikor veszett nagy röhögés fogad. A lakat már rég ki van véve, csak a gerendát kellett volna megmozgatnom. De annyira neki voltam keseredve, hogy nem is figyeltem erre. A két mókamiki jól szórakozik, a többség szerint viszont igencsak hülye vicc volt.

Megindulunk most már lefele, Dóri nagy precizitással, és gyorsan szerel, a csapat elég hamar leér a köteles rész alá. Még fényképezni is van idő, csomó beállított képekkel.

Aztán tekergünk a meanderekben. Ez egy csuda barlang, valami megfogja az embert már az első pár méter után. Olyan sejtelmes, misztikus az egész, ami csak fokozódik lefelé menet.

Aztán eljő az idő, kifelé vesszük az irányt, előtte Pitykével még szétnézünk erre-arra, de az omladék miatt inkább visszafordulunk. Hamarosan elérkezik a kiszerezés, Pityke segít mindenben, az utolsó aknában pedig három denevér ad díszkíséretet egész a kijáratig. Sőt, az utolsó kikötés kiszedésénél még csicseregnek is nekem.

Az akna szájánál pedig további segítséget kapok, Drogos és Ryan is vár rám. Ezt rendesen meg is járják, Dórira az egyik denevér alaposan ráijeszt, Ryan arcát a másik meg összenyalazza.

Lentről sikerült még két erdei békát kimenteni.

Mire leslószolunk, már sötét van, a házhoz érkező pedig zajlik az élet. Itt vannak a miskolciak és a pajtánál is vannak turisták.

Mi behúzódunk, vacsorázunk, és egy szakadt húrú gitárral, gitártudás nélkül énekelgetünk mindenfélét, ami csak az eszünkbe jut.

Aztán viszonylag korai fekvés.

Másnap módosul a túraterv, a közeli Speizi a cél, amit nekem kell beszerezni. Ez a barlang nem a kedvencem a szutykos eleje és a nagy akna előtti szűkület, nameg az omladékok miatt.

Azért nekiállok, az ipszilonok nem sikerülnek tökéletesen, meg is fogadom, inkább az angol mentőt választom ezután. Még egy felfekvő kötélszakasz korrigálása és véget is ért a feladatom.

Kezdődik a keringés az omladék között. Mivel nincs rajtunk a slósz, sokkal könnyebb és jobban tudom élvezni a látványt.

Bükk 2011. szeptember 2-4.

Írta: Frenky

2011. október 20. csütörtök, 15:01 - Módosítás: 2011. október 20. csütörtök, 15:01

Az aktív járat tényleg szép, érdemes alaposan körülnézni. Aztán elérjük a kapaszkodóköteles lemászást. Itt azonban visszafordulunk, lejárt az idő, irány kifelé. Drogos szerel ki, én csak kigépelek, köszönök a bejáratnál őrt álló szalamandrának. A ház felé tartva egy érdekes fát találunk, megállunk fotózkodni, majomkodni.

Létráson ebéd, gyors takarítás, pakolás és indulunk a Sziklához. Pityke bringával. Itt bevárjuk a kulcsos brigádot, iszogatunk, jégkrémezünk. Majd hazafelé kötelező megálló a Mr Burgernél.

Befaljuk az adagokat és most már tényleg hazafelé fordítjuk a kormányt.

Lejárt az időnk, de megfogadtuk, jövőre ötnapos túrát szervezünk ide, és akkor reszkess Bükk!